

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra I GENNEMBRUD

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 86. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg01-shoot-idm140680123260576/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

Frederik Johansen hang paa Stolen som et vaadt Stykke Tøj. Han sagde ikke noget, men hans mørke Øjne skinnede af stille Henrykkelse.

Jørgen drak stadig. Af Talerne hørte han kun Begyndelsen og enkelte Ord; han kunde ikke samle dem mere. Og saa snakkede det unge Danmark uophørligt.

Rejse sig havde han ingen Lyst til. Det unge Danmark imponerede ham, og han følte sig smigret ved at sidde her og høre. Lo de andre, lo han med; mest naar Lassen sagde noget. Denne Lassen, som han stille kaldte for en Flab, og stille var saa ræd for som en Slave for Fogedpisen.

Og alligevel længtes han hen til de andre Borde. Han havde en Fornemmelse af, at de andre saa paa det unge Danmark som paa et mindre pænt Selskab. Men flytte sig gad han ikke.

Flere Sange blev der sunget, og flere Taler blev der holdt.

Saa til sidst kunde Jørgen ikke mere.

— Nu gaar jeg, sagde han til Johansen.

— Ja—a, sagde Johansen og rettede paa sig. Saa gaar jeg med.

De rejste sig langsomt og søgte ud. Det unge Danmark lagde slet ikke Mærke til dem.

Ude i Gangen stod de lidt, mens de fik Overtøjet paa og gik saa ind igen og stillede sig i Døren.

Der stod en kroget Skikkelse ved det midterste Bord og talte. Han vuggede frygteligt med Overkroppen og havde tabt sin Humbag.

— ... hverken Kangen eller min Vaskerkaane! hørte de ham slutte; og saa satte han sig under vild Jubel og uendeligt Bifald.

De gik.

Ude i Entreen mødte de Professor Lunds lille firskaarne Skikkelse. Jørgen hørte Professor Lund fire Gange om Ugen; han skulde tage Filosofikum hos ham. Men saa nær havde han aldrig